

PARTEA I: IARNA

1. ÎN CUFĂRUL CU PĂTURI	17
2. CASA DE SCORTIȘOARĂ	21
3. PODUL SUSPENDAT	27
4. PUSTIETATE	31
5. BĂRBATUL CU PĂRUL DE GHEAȚĂ	36
6. CAMIONUL BLINDAT	40
7. CORUL LUPILOR	47
8. USTUROI ȘI BUDINCĂ	52
9. PRĂPĂSTIILE	56
10. VRĂJI DE DEMULT	59
11. TRANSFORMAREA	64
12. ȚÂNDĂRI ȘI OASE	69
13. ZMEUL FĂRĂ SFOARĂ	74
14. PERETELE INVIZIBIL	80

BĂIATUL ȘAMAN 9

15. UMBRA DIN MAGAZIA DE LEMNE	82
16. DANSUL LUI LUKA	86

PARTEA A DOUA: PRIMĂVARA

1. HOȚUL DIN ZORII ZILEI	93
2. ÎN OCHII VULTURULUI	96
3. MOARTE ÎN CER	99
4. SFÂRȘITUL POVEȘTII	103
5. PRIN GAURA DIN ACOPERIȘ	110
6. DORINȚE RELE	113
7. UN COȘ CU CIREȘE	119
8. DISPĂRUT ÎN NEANT	126
9. GÂNDURI NĂVALNICE CA MORILE DE APĂ	131
10. VIZIUNI	134
11. CASTELUL ROȘU-SÂNGERIU	137
12. CHIPUL DIN OGLINDĂ	141
13. ȚESTOASA DIN RAI	144
14. GHEARA URIAȘĂ	148
15. PURTĂTORUL DE CUVÂNT	150
16. CAPUL DE FANTOMĂ	154
17. CUM DE STRĂLUCEȘTE GRĂDINA TA?	158
18. ȘOARECII CHIȚĂITORI ȘI URSUL MORMĂITOR	162
19. ATAC ÎN PICAJ ASUPRA BRUTARULUI	167
20. ÎN ZĂPADĂ	170

10	CAROLINE PITCHER	
21.	NORII DE BEZEA	173
22.	BANDA DE FANTOME	180
23.	DIN VREMEA CÂND KATRIN CEA ÎNALTĂ ERA FETIȚĂ	183

PARTEA A TREIA: VARA

1.	VRĂJI MALEFICE	191
2.	CINEVA LA FEREAȘTRĂ, CEVA LA UȘĂ	196
3.	LUKA ÎȘI DEZVĂLUIE SECRETUL	198
4.	CEASUL DIN TURN	202
5.	GHIRLANDE DE GLOANȚE	209
6.	ÎN GLOBUL MAGIC	215
7.	ÎNTUNERICUL DIN PĂDURE	217
8.	PACHETELE CU CADOURI	222
9.	ÎN ARINUL DE PE MALUL RÂULUI	227
10.	BĂIATUL-PEȘTE	231
11.	LECȚIA DE GĂTIT	234
12.	ADIO, BĂIATULE-PEȘTE!	238
13.	GRĂDINI ÎN PARAGINĂ	240
14.	CĂLĂTORIA LUI LUKA PESTE APE	246
15.	FRATELE CEL MARE PLÂNGE	252
16.	TATUAJE ȘI CIUPERCI OTRĂVITOARE	256
17.	FESTIVALUL	262
18.	DANSATORUL ÎNFLĂCĂRAT	266

BĂIATUL ȘAMAN 11

19.	FANTOMA DIN MĂSLIN	270
20.	FIUL LUI GABRIEL	273
21.	TOBA DE CULOAREA MIERII	278

PARTEA A PATRA: TOAMNA

1.	GOANA A ȘAPTE LUPI	285
2.	ȘAPTE FLORI DE OMAG	288
3.	ȚINUT ARGINTIU ÎMPIETRIT	291
4.	ÎN BĂTAIA SOARELUI	296
5.	PĂMÂNTUL FERTIL	303
6.	AIDAN NU SE MAI PLECTISEȘTE	308
7.	DINCOLO DE CEASUL DE LA MIEZUL NOPTII	313
8.	CÂT AI BATE DIN PALME	317
9.	CU BURTICA PLINĂ	322
10.	SECRETE ASCUNSE	327
11.	POAME ÎN FLĂCĂRI	335
12.	COPILĂRIE SĂLBATICĂ	339
13.	LUPTA VRĂJILOR	346
14.	AUTOBUZ ÎN FLĂCĂRI	350
15.	ÎNTR-O LUME NECUNOSCUȚĂ	354
16.	PEISAJUL CU LEOPARZI	357
17.	O CALE DE IEȘIRE DIN SAT	363
18.	MANTIA DE ȘAMAN	371
19.	CÂNTECUL LUI LUKA	375

1

ÎN CUFĂRUL CU PĂTURI

Luka stătu treaz toată noaptea, dar nu din pricina frigului. Strigătele bufniței răsunau din pomii fructiferi despuiți, dar nici acesta nu era motivul pentru care nu adormise.

A vrut să stea treaz. În sfârșit, auzi ceea ce aștepta să audă. Ceva veni tiptil de prin copaci, prin gaura din zid și apoi în curtea înzăpezită, și fornăi la ușă, *hrrrrr... hrrrrr*. Venise după el.

Vederea lui Luka se estompa. Era aproape orb și putea să zărească doar umbre. Părinții lui nu mai erau. El nu voia să își petreacă toată viața în beznă, nu încă, și nu voia să mai audă acea șoaptă defăimătoare: „Prostule! Față de lopată! Lunaticule! Mama mea știe cine ești cu adevărat“.

Luka nu mai avea nimic de pierdut, așa că voia să își urmeze visul.

Stătea ghemuit sub pături lângă foc. Îl auzi pe fratele lui Jez trezindu-se și plecând la brutărie. Ușa se închise și, deodată, Luka se smuci din culcușul de pături și reuși să își croiască drum pe casa scării pipăind treptele. Trebuia să fie atent pentru că Jez tăiasse o parte din lemnărie pentru a face

focul în această iarnă cumplită. La etaj, podeaua era putrezită și înțesată cu dinastii de șoareci care locuiau sub ea. Luka se târî pe burtă până când putu să întindă mâna și să atingă cufărul cu pături.

Jez îi povestise că străbunicul lor făcuse cufărul dintr-un stejar, sculptând ghinde în chipuri de copilași năstrușnici și frunze de stejar de jur împrejurul capacului.

Lui Luka îi plăcea să le urmărească conturul cu degetele și să le simtă nasurile ascuțite și gurile zâmbitoare. Cufărul cu pături era cea mai bună ascunzătoare. Luka ridică apoi capacul și intră înăuntru. Abia dacă încăpea înăuntru, deoarece cufărul era plin de pături scorțoase primite pe timpul războiului.

Luka lăsa capacul să cadă peste el și se ghemui trăgând cu urechea la orice zgomot.

Auzi cățeaua care adulmeca în jurul cufărului. Auzi autobuzul, care se mișca prin zăpadă asemenea unei bătrâne, urcând dealul pentru a ajunge la el să îl ducă la orfelinat pentru încă o zi interminabilă. Motorul tuși și se opri. Șoferul autobuzului, Peter, tușea și el pentru că fuma prea mult. Luka detesta acel miros de tutun din autobuz, în fiecare dimineață.

Se auzi un ciocănit grăbit în ușă. Cățeaua lătră. Luka își ținu respirația. Ciocănitul se auzi iar. Din nou cățeaua lătră. Apoi, motorul tuși și autobuzul se îndepărtă duduind. Luka răsuflă ușurat. Cu buzele lipite de păturile scorțoase, spuse:

– Îmi pare rău, Imogen, dar nu pot să vin astăzi la orfelinat. De azi înainte voi schimba lucrurile.

Luka tresări exaltat cu gândul la ceea ce voia să facă.

Ieși din cufăr. Se târî pe scări până jos și începu să băjbăie prin culcușul de pături căutându-și ciubotele. Se încălță. Erau

încă pline de apă de la zăpada de ieri și se lipiră de glezne cum se lipesc mâinile ude și Luka regretă că nu le lăsase mai aproape de foc noaptea trecută. Deodată simți un curent de aer rece și își dădu seama că era cățeaua care își gudura coada pentru că își imagina că vor pleca undeva.

– Dă-te din calea mea să nu cad peste tine!

Târâi scaunul până la ușa din spate și se poticni în el. Căută încuietorile. Încuietorea de sus era înțepenită. Cea de jos era ușor de deschis, dar trebuia să tragă tare de ușă pentru că lemnul se umflase din cauza umezelii. Încă o smucitură puternică, și ușa se deschise. Priveliștea de un alb amețitor îl izbi. Zăpada parcă era făcută din paiete.

– Încetează, luminează orbitoare! spuse Luka.

Apoi, cu ochii întredeschiși, se strădui să vadă urmele din zăpadă. „Da. Aici erau. O potecă cu trandafiri negri pe zăpadă.“

Luka întinse mâna dreaptă ținând palma deasupra unui trandafir negricios. Era așezat invers. Se ridică de pe treaptă, coborî în curte și se întoarse către ușă. Cu vârful degetelor nimeri urma rece a unei pernuțe rotunde din amprenta unei labe. O atinse cu palma. Dădu de patru degete puternice, dar nu găsi degetul mare.

– Are labe de trei ori mai mari decât mâinile mele! exclamă el.

Se ridică și merse în casă să își ia mânușile, pachetul cu mâncare pe care i-l pregătise Jez pentru orfelinat și toba de un galben ca mierea. Le îndesă în rucsacul pe care și-l puse la spinare. Cățeaua vru să vină cu el, dar Luka trânti ușa și ea nu apucă să iasă. Băiatul încercă din răspuțeri să zărească urmele de pe zăpadă, mergând de-a bușilea de jur împrejurul curții până la gaura din perete.

Căteaua schelălăia și zgâria la ușa bucătăriei. Adulmecase miros de iepure de câmp mai devreme, dar acum simțise ceva mult mai pătrunzător. Îi mirosea a pericol și a fiară sălbatică. Urletele pe care le auzise în nopțile de demult de pe vremea când trăia în sălbaticie se auziră și acum, și nu erau urlete de câini. De teamă, în jurul gâtului blana i se ridicase țepoasă și semăna cu un guler.

2

CASA DE SCORTIȘOARĂ

Jez abia își târa picioarele pe străduțele înzăpezite. De-a lungul anilor, războiul distrusese aproape tot satul și lăsase în urmă ruine asemenea turnurilor din lego răsturnate ale copiilor de la orfelinat. Jez nu a înțeles niciodată cine cu cine se lupta și pentru ce. Micul lor ținut din Europa de Est era ticsit de soldați din alte țări și își schimbaseră numele de atâtea ori încât nimeni nu își mai amintea cum i se spunea la început.

Un iepure mare îi tăie calea. Se așeză pe marginea străzii privind-l pe băiat.

– Dispari, iepuroiule, strigă Jez. Ai noroc că nu am o pușcă la mine.

Iepurele își ciuli urechile negre, fugi țopăind și se ascunse după un maldăr de pietre. Jez grăbi pasul uitându-se în toate direcțiile. Nu aveai cum să știi dacă în spatele ușii sau într-o casă părăsită nu se afla un țintaș decât dacă auzai scrâșnetul puștii sau țipătul victimei lui. Întotdeauna exista un dușman nevăzut. Acest dușman aprindea chibrituri și le arunca în canistrele cu combustibil ale oamenilor, ca ei să ardă în flăcări. Acest dușman se ascundea în turla bisericii și deschidea